Redacţiunea, Administraţiunea şi Tipografia:
BRAŞOVU, piaţa mare, Târgulu Inului Nr. 30.
Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrimitŭ.
Birourile de anunciurĭ:
Braşovu, piaţa mare, Târgulŭ Inului Nr. 30.
Inserate mai primescu în Viena R. Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), H. Schalek, Alois Herndel, M. Dukes, A. Oppelik, J. Donneberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner.
Preţulŭ inserţiunilorŭ: o seriă garmond pe o colónă 6 cr. şi 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă şi învoială.
Reclame pe pagina a III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULU LVI.

„Gazeta“ ese în fiă-care ḑi
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe un anu 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe anŭ.
Pentru România şi străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe şése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.
N-rii de Dumineсă 8 francĭ.
Se prenumĕră la tóte oficiele poştale din întru şi din afară şi la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Braşovŭ:
a administraţiune, piaţa mare, Târgulŭ Inului Nr. 30 etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe şése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe 6 lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ. Atâtŭ abonamentele câtŭ şi inserţiunile suntŭ a se plăti înainte.

Nr. 7. Braşovŭ, Lunĭ-Marţĭ, 12 (24) Ianuarie 1893.

Retragere ruşinósă.

Braşovŭ, 11 Ianuarie v.

Cetitorii noştri îşĭ vorŭ aduce aminte de procesulŭ disciplinarŭ, ce au cerutŭ advocaţii ungurĭ din Cluşiu sĕ li-se facă colegilorŭ lorŭ românĭ pe cuvêntulŭ, că luândŭ parte la deputaţia, care a mersŭ cu memorandulŭ românŭ la Viena, s'au făcutŭ vinovaţĭ de delictulŭ disciplinarŭ prevĕḑutŭ în § 8 lit. b. alŭ regulamentului advocaţialŭ şi că şi-au călcatŭ jurămêntulŭ lorŭ de advocaţĭ.

Ura şi patima şovinistă, ce se deslănţuise cu furiă, culminândŭ în vandalismele dela Turda, Şimleu şi Aradŭ, se'nţelege îşĭ avea sediulŭ sĕu principalŭ între fanaticii ungurĭ din Ardélŭ şi aşa în focarulŭ lorŭ Cluşiu s'a născutŭ încă în primele ḑile ale lunei lui Iulie 1892 acea pîră disciplinară monstruósă şi ridiculă totodată, cu care foile maghiare au făcutŭ atâta sgomotŭ.

Ér tocmai întru târḑiu, pe la finea anului 1892, procederea pătimaşă a Cluşienilorŭ a aflatŭ unŭ ecou şi la şoviniştii jidano-maghiarĭ din Aradŭ, carĭ asemenea au trasŭ la rĕspundere pe mai multĭ advocaţĭ românĭ de acolo.

Cum vine advocatulŭ maghiarŭ —scrise „Gazeta“ în Iulie 1892— pentru că este Maghiarŭ de nascere orĭ pentru că se mărturisesce ca Maghiarŭ sĕ tragă pe colegulŭ sĕu românŭ la rĕspundere în causă de patriotismŭ?

Şi'ntradevĕrŭ nicăirĭ pe rotogolulŭ pămêntului nu se încumetă unŭ cetăţénŭ, ca individŭ şi privatŭ, sĕ se facă judecătorulŭ concetăţénului sĕu decâtŭ numai aicĭ în Ardealŭ şi Ţéra unguréscă, unde sub mantaua unui falsŭ constituţionalismŭ şi a unui nesincerŭ şi tendenţiosŭ liberalismŭ s'au desvoltatŭ nisce stărĭ de lucrurĭ atâtŭ de putrede şi periculóse.

Nicăirĭ nu se mai pomenesce ca unŭ colegŭ sĕ tragă pe celălaltŭ la rĕspundere, pentru că conceptulŭ lui despre patriotismŭ este deosebitŭ de alŭ celuia. Mai ciudatŭ şi ridiculŭ este însĕ când cineva vine sĕ acuse pe soţulŭ sĕu de „lipsă de patriotismŭ“ şi sĕ céră chiar pedepsirea lui, când acéstă „lipsă“ nicĭ că póte fi obiect de urmărire.

E clarŭ, că o umbră asupra patriotismului cuiva póte cădé numai prin vr'o faptă sĕvêrşită în detrimentulŭ siguranţei patriei ş. a.

Nu societatea maghiară din Cluşiu şi Aradŭ, nicĭ advocaţii şoviniştĭ de acolo au fostŭ şi suntŭ dér chiămaţĭ a constata décă o astfelŭ de faptă a fostŭ în adevĕrŭ comisă de vr'unŭ advocatŭ românŭ, ci acésta se póte constata numai de către tribunale în sensulŭ legilorŭ. Cu atâtŭ mai puţinŭ le-a fostŭ şi le este lorŭ permisŭ de-a împuta „lipsă de patriotismŭ“ colegilorŭ lorŭ românĭ şi de a cere pe basa acestei părerĭ cu totulŭ subiective, ca ei sĕ fiă traşĭ în cercetare disciplinară de unŭ forŭ cu totulŭ necompetentŭ.

Amŭ arĕtatŭ în véra anului trecutŭ, că arătarea disciplinară a celorŭ 18 advocaţĭ maghiarĭ din Cluşiu contra lui Dr. Raţiu şi consoţĭ nu se póte răzima nicĭ pe paragrafii regulamentului advocaţialŭ care prevede (în § 68) numai călcarea datorinţei advocatului şi călcarea gravă a regulelorŭ bunei cuviinţe.

Amŭ arĕtatŭ, că nu cade în competenţa camerei advocaţiale a judeca asupra atitudinei politice a membrilorŭ ei, orĭ chiar asupra esercitării din partele a unui dreptŭ politicŭ fundamentalŭ, cum este dreptulŭ de gravamine şi de petiţiune.

In consecenţă amŭ constatatŭ, că nu esistă nicĭ faptulŭ obiectivŭ de urmăritŭ, nicĭ dreptulŭ de competenţă pentru acusarea, ce-o ridică advocaţii ungurĭ în contra colegilorŭ lorŭ românĭ.

Acuma vine însuşĭ senatulŭ disciplinarŭ alŭ camerei advocaţiale din Cluşiu şi ne dă cea mai strălucită satisfacţiă, recunoscêndŭ *unanimŭ*, că arătarea disciplinară a celorŭ 18 advocaţĭ fanaticĭ din Cluşiu contra Dr. Raţiu şi soţĭ n'are nicĭ unŭ temeiu, nicĭ o îndreptăţire.

De ce atâta sgomotŭ în lume, de ce atâtea urlete şi strigăte nebune, când totulŭ a fostŭ numai o petulantă şi ridiculă încercare de terorisare, fără de nicĭ unŭ temeiu eticŭ şi legalŭ?

Nu vĕdŭ şoviniştii maghiarĭ din Cluşiu, că retragerea lorŭ de acuma nu numai că este ruşinósă, dér îĭ mai şi stigmatiséză ca pe nisce turburătorĭ ai păcei şi bunei înţelegerĭ dintre naţionalităţĭ?

Dér înzadarŭ! Omulŭ stăpânitŭ de ură şi de patimă nu vede, e orbŭ, dă în gropĭ şi se prăpădesce.

Aşa o vorŭ păţì şi şoviniştii maghiarĭ. De judecata aspră a nemesei nu vorŭ scăpa.

CRONICA POLITICA.

— 11 (23) Ianuarie.

Clerulŭ catolicŭ din Ungaria a pornitŭ o vehementă mişcare în contra căsĕtoriei civile. Episcopulŭ *Schopper* a adresat preoţilorŭ o circulară, în cestiunea acésta Consiliulŭ de miniştri, se ḑice, că s'a şi ocupatŭ într'una din şedinţele sale cu acéstă circulară. Foile oposiţionale şi anunţaseră, că din causa acésta miniştrii Csaky şi Szilagyi vorŭ dimisiona. „Bud. Cor.“ desminte însĕ acéstă scire.

*

Intr'o revistă a anului 1892 deputatulŭ sasŭ, Iosef. W. *Filtsch*, care împreună cu soţii sĕi, face parte din partida guvernamentală maghiară, vorbindŭ şi despre presentarea **memorandului românŭ** la Viena, a criticatŭ urmăririle, ce le-a pornitŭ guvernulŭ în contra celorŭ cu memorandulŭ, ḑicêndŭ, că o asemenea procedere nu póte duce la scopŭ. Ḑiarulŭ şovinistŭ maghiarŭ din Braşovŭ s'a acăţatŭ din causa acésta de d. Filtsch împutându-i, că n'ar fi sincerŭ aderentŭ alŭ partidei liberale maghiare şi că ar consimţi cu cuprinsulŭ şi cu modulŭ de predare alŭ memorandului românŭ etc. D. Filtsch rĕspunde la acésta în nr. de Sâmbătă alŭ lui „Kronstädter Zeitung“. Domnia sa ḑice, că n'a susţinutŭ alta, decâtŭ că politica de urmărirĭ inaugurată faţă cu Românĭ nu póte fi aprobată deórece ea va contribui numai a înstrăina şi a amărî pe Românĭ. D-sa mai adauge, că ţine la principiile, ce le-a profesatŭ, Franciscŭ Deak faţă cu naţionalităţile şi că interesulŭ ţerii pretinde de a se face o politică în sensulŭ acestorŭ principii ale „înţeleptului ţĕrii“, ér politica forţei brutale orĭ unde se pune în practică 'şĭ gresesce ţînta. Nimicŭ nu póte amărî şi indigna însĕ pe unŭ poporŭ decât, când vede, că gravaminele şi plângerile lui, nicĭ că voescŭ a le asculta. Décă Românii au alesŭ o formă rea pentru înaintarea gravaminelorŭ lorŭ atuncĭ i-ar fi fostŭ uşorŭ guvernului ungurescŭ de a arăta celorŭ ce s'au plânsŭ, calea corectă, pe care potŭ sĕ dobêndéscă o cercetare a acestor gravamine. Ḑice mai departe, că numai urmăririle judecătorescĭ le-a condamnatŭ, ér memorandulŭ însuşĭ şi forma presentării lui nu le-a aprobatŭ prin nicĭ unŭ cuvêntŭ. In fine declară, că deşi face parte din partida guvernului, nu se ţine de acei mamelucĭ carĭ apróbă necondiţionatŭ orĭ ce faptă a guvernului şi are curagiulŭ de a şi desaproba unele fapte ale guvernului, pe carĭ nu le consideră de oportune. Din causele aceste respinge imputarea de „nesinceritate“.

*

Despre primirea ce a avut'o ministrulŭ de esterne **Al. Lahovari** la Berlin, se anunţă următórele ḑiarului „Timpulŭ“: Aḑĭ a fostŭ unŭ prânḑŭ la d-lŭ de Caprivi, în onórea d-lui Al. Lahovari. Prin-

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.“

Decapitarea lui Ludovicŭ alŭ XVI-lea.

In 21 Ianuarie n. la 10 óre şi 22 minute s'au împlinitŭ 100 de anĭ de când a fostŭ decapitatŭ Ludovicŭ alŭ XVI-lea pe *Place de la Concorde* din Parisŭ. Credemŭ a fi de interesŭ pentru cetitorii noştri, décă vomŭ da aicĭ o schiţă asupra tragicului sfîrşitŭ alŭ lui Ludovicŭ alŭ XVI-lea.

Punctulŭ culminantŭ în revoluţia francesă din véculŭ trecutŭ, a fostŭ ḑiua de 20 Augustŭ 1792. In acéstă ḑi valurile turbate ale poporului au pĕtrunsŭ în Tuillerii. Ludovicŭ, ca sĕ-şĭ scape viaţa sa şi a familiei sale, s'a refugiatŭ în *adunarea naţională*, care deja îşĭ pierduse orĭ ce influenţă, orĭ ce splendóre a puterii din momentulŭ, când ea a fostŭ părăsită de înţeleptulŭ Bailly şi de genialulŭ Mirabeau. Din adunarea naţională, regele fugi în Temple, ér de acolo a fostŭ tîrîtŭ pe eşafodŭ.

Era în 3 Septemvre, când familia regală se afla la masă. Pe stradă se făcu de-odată unŭ sgomotŭ infernalŭ. Clery, care se afla în societatea regelui, păşi lângă feréstră, unde remase încremenitŭ. Elŭ vĕḑu sub feréstră capulŭ frumósei prinţese *Lamballe*, împlântatŭ într'o lance. Regina observà înfiorarea lui Cléry şi l'a întrebatŭ din ce causă este atâtŭ de îngrozitŭ. — „Mĕ simtŭ rĕu“, rĕspunse Cléry. In momentulŭ acesta întrà unŭ representantŭ alŭ oraşului care schimbà câteva cuvinte cu tovarĕşulŭ gardistului, care ţinea sémă şi de cea mai neînsemnată mişcare a membrilorŭ familiei regale. Regele întrebà, décă familia i se află în siguranţă?

— „Murmură“, rĕspunse unulŭ dintrĕ municipaliştĭ „fiind că credŭ, că familia regală nu este aicĭ. Pretindŭ, ca d ta sĕ păşescĭ la feréstră, dér noi nu vomŭ lăsa aşa ceva; voimŭ, ca poporulŭ sĕ se pórte cu încredere faţă de consiliulŭ municipalŭ“.

Intr'acestea pe strade sgomotulŭ infernalŭ crescea puternicŭ şi din miile de răcnete sĕlbatece nu se auḑiau decâtŭ înjurăturile şi vorbele murdare la adresa reginei. Atuncĭ păşi înăuntru încă unŭ membru din consiliulŭ municipalŭ însoţitŭ de patru individĭ, trimişĭ de céta sĕtósă de sânge, ca sĕ se convingă, décă familia regală este acolo. Unulŭ dintre trimişĭ, unŭ ofiţerŭ alŭ gardei naţionale, atăcà vehementŭ pe rege, provocându-lŭ sĕ păşéscă lângă feréstră şi sĕ privéscă capulŭ prinţesei Lamballe. La auḑulŭ acestorŭ vorbe, regina ameţi. Membrii consiliului se împotriveau dorinţei rebelilorŭ. In sfîrşitŭ deputaţia se depărtà fără de-aşĭ ajunge scopulŭ. Céta setósă de sânge, după ce timpŭ de 6 óre ameninţà viaţa familiei regale, se depărtà încredinţată fiindŭ, că prisonierii vorŭ muri pe guilotină.

Cei mai mulţĭ membri ai consiliulŭ municipalŭ erau recrutaţĭ dintre acei individĭ, carĭ au condusŭ omorurile din 10 Augustŭ şi din Septemvre. Incredinţaţĭ cu păḑirea familiei regale, dintre ei în fiă care ḑi mergeau câte patru inşĭ în Temple, la 12 óre din ḑi, la 6 óre după améḑĭ, la mieḑulŭ nopţii şi la 6 óre dimineţa. Odată unŭ consilierŭ însoţi pe regele în cabinetulŭ sĕu de lectură şi se aşeḑà lângă elŭ; când regele îi făcu observarea, că paznicii nu s'au obicînuitŭ a întra în cabinetulŭ sĕu de lectură, consilierulŭ se purtà faţă cu elŭ aşa de bruscŭ, încâtŭ regele se retrase în dormitorŭ. Consilierulŭ îlŭ urmâ şi acolo şi-lŭ tractà cu espresiunĭ ironice şi vătĕmătore.

La asemenea vătĕmărĭ era espusă familia regală mai alesŭ când eşia la plimbare în gradina Temple. Totdéuna portarulŭ sufla fumulŭ de ţigară în ochii regelui, reginei şi a prinţesei Elisabeta, ba uneorĭ chiar şi în ochii copiilorŭ regelui. Intr'o ḑi cineva desemnà pe uşa dela dormitorulŭ regelui o spânḑurătóre, în care sta atêrnatŭ unŭ omŭ. Sub furcĭ sta scrisŭ: „Ludovicŭ se scaldă în aerŭ!“ Pe uşile odăilorŭ reginei şi a prinţesei Elisabeta erau desemnate lucrurĭ neruşinate, carĭ nu se potŭ spune aicĭ.

In 21 Septemvre érăşĭ se adună o mulţime uriaşă înaintea Temple-i. S'auḑiră sunetele de dobe, după a cărorŭ încetare Lubin ceti decisiunea adunării naţionale, care declara pe Ludovicŭ de detronatŭ. Prisonierii auḑiau fiăcare cuvêntŭ alŭ lui

tre invitaţĭ erau secretarulŭ şi subsecretarulŭ de statŭ alŭ afacerilorŭ strěine şi alte persóne de distincţiune. D-lŭ Lahovari va fi primitŭ de cătră Impěratulŭ. „Norddeutsche Zeitung“ ḑice, că tratările comerciale cu România nu potŭ decâtŭ sě profite prin contactulŭ personalŭ între d-lŭ Lahovari şi personagiile competente din Berlinŭ, ministrulŭ românŭ întrunindŭ în persóna sa cunoscinţa adevěrată a intereselorŭ economice ale ţěrii sale, avêndŭ şi unŭ mare talentŭ de negociatorŭ. In orĭ ce casŭ, d-lŭ Lahovari póte fi sigurŭ, că va găsi la Berlin pretutindenĭ primirea cea mai amicală.

Cununia părechei princiare române la Sigmaringen.

La căsětoria civilă, care s'a făcutŭ înaintea ministrului casei d. de Wedel au fostŭ de faţă rudele mai de-aprópe, precum şi ministrulŭ preşedinte Catargiu, ca martorĭ. La biserica castelului a fostŭ condusă mirésa, după obiceiulŭ englesŭ, de cătră tatălŭ ei, ducele de Edinburg, pe când mirele însoţea pe mama sa. La drépta şi la stânga în corŭ se aşeḑară înalţii óspeţĭ. Mirésa apărŭ în vestminte de mătase albă, brodată cu mărgăritare şi argintŭ. Şlepulŭ celŭ lungŭ 'lŭ purta una dintre damele de curte ale ducesei, dómna Rolfs şi mica princesă Beatrice, sora cea mai mică a miresei, o fetiţă de 7—8 anĭ. Impěratulŭ, regele, marele duce, prinţulŭ de Hohenzollern, ducele de Edinburg, principele moştenitorŭ de Sachsen Meiningen, prinţii de Hohenzollern purtau toţĭ uniforme prusiane, ér mirele uniforma de maiorŭ românŭ de vênătorŭ. Ceremonia a sěvîrşit'o plebanulŭ Lauchert, asistatŭ de abatele de Beuron în ornatŭ episcopescŭ. La eşirea din biserică conduse prinţulŭ moştenitorŭ pe tînĕra sa soţiă. Tóte damele princiare purtau diademe bogate şi briliante strălucite. Cu deosebire strălucea ducesa de Edinburg, cu o podóbă de mare preţŭ.

Noua sală a terassei construită în stilŭ Rococo, luminată de peste o sută de lămpĭ electrice, oferea o privelisce feerică. Au fostŭ 128 cuverte.

In cursulŭ mesei se ridică principele şi-şĭ esprimă mulţămirile sale faţă de împěratulŭ, care ca capŭ supremŭ alŭ familiei a datŭ o deosebită strălucire serbărei, apoi mulţămi reginei Angliei şi Ţarului Rusiei, carĭ prin delegaţĭ au luatŭ parte la aceste festivităţĭ. Dênsulŭ ridică paharulŭ sěu în sănětatea împěratului şi a tuturorŭ capetelorŭ încoronate. Musica intonă imnulŭ germanŭ: „Heil dir in Siegeskranz.“

Regele Carolŭ toastă pentru tînĕra părechiă, în terminĭ călduroşĭ, accentuândŭ, că România se bucură la evenimentulŭ acesta. Musica intonă imnulŭ românŭ.

La balulŭ de curte, ce s'a datŭ în 12 Ianuarie, au fostŭ invitaţĭ toţĭ oficerii garnisónelorŭ din jurŭ. Regele României, prinţulŭ şi prinţulŭ de corónă purtau uniforme române, ér ducele de Edinburg şi ceilalţĭ purtau uniforme prusiane. Impěratulŭ, regele şi principele au împărţitŭ numěróse ordine etc. Principele de corónă primi unŭ darŭ fórte preţiosŭ dela consululŭ generalŭ alŭ României Benger din Stuttgart, adecă unŭ sceptru alŭ regelui Fridericŭ celŭ mare. Acesta e de 80 cm. lungime, cu totulŭ din fildeşŭ şi fórte artisticŭ lucratŭ. La vîrfŭ se află o corónă regală; de-desubtŭ insigniile prusiane ale timpului aceluia şi literile iniţiale *F. II.* Jurŭ împrejurulŭ sceptrului grupa porţii Brandenburg. Probabilŭ, că acestŭ sceptru a fostŭ luatŭ de Francesĭ în timpulŭ resbóielorŭ purtate de aceştia cu Prusienii. Unŭ comerciantŭ olandesŭ îlŭ cumpěră dela Francesĭ şi în fine ajunse în posesiunea amintitului consulŭ generalŭ.

SCIRILE ḐILEI.

— 11 (23) Ianuarie.

Principele Ferdinandŭ alŭ României şi principesa Maria vorŭ sosì la Bucurescĭ în 20 Ianuarie st. v. (1 Februarie.) A doua ḑi tóte părechile câte se vorŭ fi căsětoritŭ în ajunŭ, atâtŭ în capitală câtŭ şi în restulŭ ţěrii, vorŭ fi invitate la unŭ prânḑŭ comunŭ, în sala de josŭ a Ateneului. Se scie, că în acea ḑi se vorŭ celebra vr'o 32 de cununii. — D-lŭ Gr. Triandafilŭ, primarulŭ capitalei Bucurescĭ, a primitŭ acéstă telegramă din partea principelui Ferdinandŭ şi principesa Maria: „Urările călduróse ce ne aduceţĭ în numele oraşului Bucurescĭ, adêncŭ au mişcatŭ inimile nóstre, şi împreună cu mulţămirile nóstre, vě aducemŭ espresiunea viei bucurii ce simţimŭ gândindu-ne, că în curêndŭ ne vomŭ găsi în mijloculŭ iubitului poporŭ românŭ, a cărui fericire va fi şi a nóstră. *Maria—Ferdinandŭ.* — Etă principalele puncte ale proiectului de programŭ elaboratŭ la primăria capitalei pentru primirea AA. LL. RR. principelui Ferdinandŭ şi principesei Maria. Sě se ridice cincĭ arcurĭ de triumfŭ: 1 la gară, 1 la ministerulŭ de finance, 2 la palatŭ, 1 la Délulŭ metropoliei. La fiă-care pieţă şi rěspîntiă dela gara de Nordŭ la palatŭ şi la metropoliă sě se aşeḑe diferite motivurĭ. In tótă întinderea acestui drumŭ, sě se unéscă felinarele cu ghirlande şi sě se împodobéscă cu stindardele române şi englese. In séra sosirei sě fiă o retragere cu facle a tuturorŭ musicelorŭ din garnisónă. Sě se dea unŭ balŭ în sala teatrului naţionalŭ. In cea mai apropiată şedinţă a consiliului comunalŭ alŭ capitalei, primarulŭ va cere sě se voteze creditulŭ necesarŭ pentru acoperirea cheltuielilorŭ. — Principele Ferdinandŭ a primitŭ dela Ţarulŭ 10 cai ca darŭ de nuntă.

—x—

Consulatulŭ românŭ din Cernăuţĭ. Cetitorii noştri sciu, că guvernulŭ românŭ a obţinutŭ voia guvernului austriacŭ sě înfiinţeze unŭ consulatŭ la Cernăuţĭ. Guvernulŭ dela Bucurescĭ a şi numitŭ personalulŭ consulatului. Consululŭ va fi d-lŭ Stamatiade, actualŭ viceconsulŭ gerantŭ alŭ consulatului generalŭ din Salonicŭ; cancelarŭ alŭ consulatului, d-lŭ Gherghelŭ, fostŭ magistratŭ şi deputatŭ; ér intreprete, d-lŭ G. Galinŭ, actualŭ funcţionarŭ în administraţiunea centrală a ministeriului afacerilorŭ străine.

—x—

„Răbdare maghiară.“ Reptila guvernamentală „Kolozsvár“ se ocupă într'unŭ articolŭ de fondŭ intitulatŭ „Răbdare maghiară“, cu „agitatorii valachĭ.“ Codiţa din Cluşiu ḑice, că prin procese de pressă şi cu închisore de statŭ „plăcută“ (??) — *custodia honestas* — nu s'a ajunsŭ la resultatŭ bunŭ, de aceea pentru viitorŭ propune mijlóce radicale şi „pedepse esemplare faţă de mişcarea naţionalităţilorŭ“. — Nu cumva ar voi sě se introducă inchisiţia medievală, pentru ca naţionalităţile sě se mărturiséscă pentru ideia de statŭ maghiarŭ?

—x—

D. Al. Lahovari, ministrulŭ românŭ de esterne, la întórcerea sa dela Berlin se va opri şi la Viena, unde va fi primitŭ în audienţă de M. S. monarchulŭ Austro-Ungariei şi de contele Kalnoky.

—x—

Membrii coloniei italiene din Bucurescĭ au decisŭ sě ureze bună venire, în chipŭ solemnŭ, prinţului Ferdinandŭ şi princesei Maria, moştenitorii tronului, la sosirea lorŭ în Bucurescĭ. Colonia întrégă cu drapelulŭ se va duce la gară; apoi comisiunea alésă va presenta la palatŭ o adresă de felicitare, artisticŭ lucrată de cătră pictorulŭ italianŭ D'Este, de curêndŭ venitŭ în România. La palatŭ, décă va fi permisŭ, va merge întréga coloniă italiană cu musica în frunte şi cu lampióne veneţiene, pentru a presenta adresa. Membrii comisiunii, care va înmâna acéstă adresă, suntŭ d-nii Bruzzesi, Cazzavilan, ing. Rovelli, Costamagna şi Lancelotti.

—x—

Din Aradŭ ni-se scrie, că balulŭ, ce îlŭ va arangia la 18 Februarie n. c. tinerimea română de acolo în favorulŭ şcolarilorŭ românĭ lipsiţĭ, promite a fi fórte cercetatŭ. Tinerimea n'a întrelăsatŭ de a face totŭ posibilulŭ pentru buna reuşită a balului.

—x—

„Deocamdată.“ „Ḑiarulŭ „Pester Lloyd“ împărtăşesce, că deputatulŭ Arpaşului, Dr. Nicolae *Şerbanŭ*, a anunţatŭ telegraficŭ pe br. Podmaniczky, că „deocamdată“ iese din partida liberală.

—x—

Guvernulŭ austro-ungarŭ a luatŭ iniţiativa unei înţelegerĭ comune cu guvernele statelorŭ vecine asupra měsurilorŭ eficace, carĭ vorŭ trebui sě fiă luate în casulŭ reapariţiei colerei la primăveră.

—x—

Portulŭ Sulina este îngheţatŭ; de-asemenea şi marea este îngheţată pe o distanţă destulŭ de însemnată.

—x—

Principele Ferdinandŭ alŭ Bulgariei era hotărîtŭ sě plece la Viena, dér din causa întreruperii momentane a comunicaţiilorŭ a amânatŭ plecarea pentru vre-o douě ḑile. Călětoria acésta, după cele ce se spunŭ în Sofia, se face în vederea apropiatei căsětorii a prinţului Ferdinandŭ cu principesa Elisabeta, fiica principelui Leopoldŭ alŭ Bavariei şi a prinţesei Gisela (fiica împěratului Austriei.) Prinţesa Elisabeta este decĭ nepóta principelui Luitpold, actualŭ regentŭ alŭ Bavariei. Dênsa e în vîrstă de 18 anĭ.

—x—

Astronomia în Rusia. La Abbas Tuman, în guvernamentulŭ Tiflis, se va ridica prima staţiune meteorologică din Rusia. Acestŭ locŭ e la o înălţime de 4.500 de urme d'asupra nivelului mării şi se găsesce într'o vilă, aparţinêndŭ împěratului Alesandru. O lunetă astronomică de unŭ diametru de 9 degete, făcută la Parisŭ, a sositŭ la Abbas-Tuman şi va fi montată ḑilele acestea. Se aştéptă şi sosirea unui turnŭ învêrtitorŭ de oţelŭ, esecutatŭ la Petersburg de cătră fabrica francesă de oţelŭ din acestŭ oraşŭ. Laboratoriulŭ se construesce cu cheltuiéla marelui duce Gheorghe Alecsandrovicĭ, alŭ doilea fiu alŭ Ţarului.

—x—

Cununiă. D-lŭ *Dr. Emilŭ Puşcariu*, fiiulŭ d-lui Ionŭ cav. de Puşcariu din Branŭ, şi d-ra *Veturia A. Eremie*, fiica d-lui Alexe I. Eremie din Brăila, se vorŭ cununa la 17 Ianuarie v. c. în biserica Sf. Nicolae din Brăila. — Dorimŭ fericire tinerilorŭ mirĭ!

Procesulŭ politicŭ alŭ „Zaztavei“.

Nu de multŭ fóia radicală sêrbéscă „*Zastava*“ a avutŭ unŭ procesŭ de presă politicŭ, care s'a petractatŭ în Budapesta, sfêrşindu-se cu achitarea acusatului.

La 19 Ianuarie n. „*Zastava*“ a avutŭ alŭ doilea procesŭ politicŭ, care s'a pertractatŭ de-asemenea înaintea curţii cu juraţĭ din Budapesta.

Articululŭ incriminatŭ pórtă titlulŭ „Maghiarii şi Sêrbii“ şi se ocupă cu espectorările lui „Pester Lloyd“ din incidentulŭ adunării Sêrbilorŭ dela Mitroviţa. Se ḑice între altele, în acelŭ articulŭ, că Maghiarii apasă pe Sêrbĭ, că le impunŭ limba maghiară prin legea despre Kisdedovurĭ, că Sêrbii nu-şĭ potŭ folosi limba nicĭ în viéţa publică a statului ba nicĭ chiar în şcólă. Sêrbilorŭ nu li-se permite insigniile lorŭ naţionale, nu suferŭ Maghiarii, ca Sêrbii sě-şĭ arboreze stindardulŭ naţionalŭ, li-se interḑice manifestarea convingerilorŭ lorŭ politice. Cu unŭ cuvêntŭ: plângerile Românilorŭ suntŭ şi plângerile Sêrbilorŭ. Pe grumaḑii Sêrbilorŭ se punŭ patriarhĭ, ca German Angelicĭ şi George Brancovicĭ. Maghiarii se îngrijescŭ, ca plângerile lorŭ sě nu străbată nicăirĭ. Dinaintea lorŭ suntŭ închise porţile parlamentului. La grumaḑii independenţei naţionale sêrbescĭ, se pune cuţitulŭ siluirei. Sêrbii rěmânŭ credincioşĭ împěratului şi regelui, dér altulŭ este împěratulŭ şi altulŭ regele; altulŭ e statulŭ, alta ţéra şi alta maghiarimea. Sêrbii nu vorŭ trece pe sub furcile caudine. Ei n'au făcutŭ ce-au făcutŭ Maghiarii cu Nemţii, n'au pactatŭ cu Bismarck, nicĭ n'au avutŭ unŭ Klapka. Pentru Sêrbĭ a sositŭ momentulŭ desperaţiunei politice.

Lubin. Lângă regele sta tocmai Duchesne, unŭ bětrânŭ înrěutăţitŭ, care era în calitate de gardistŭ. „Ce ḑicĭ la asta, *concetăţene?*“ întrebă Duchesne pe regele, care îi rěspunse liniştitŭ: „Cătră *d-ta* nimicŭ“.

In 11 Decemvre se repeţi sgomotulŭ infernalŭ. Terasa Temple-i fù ocupată de cavaleriă şi artileriă. Regele cam pricepea causa acestei retragerĭ; după câteva minute o înţelese pe deplinŭ. In odaia lui păşì comisia, care-i cetì următórea decisiune: „Ludovicŭ Capet trebue sě fiă citatŭ înaintea Conventului“. Regele îşĭ esprimă dorinţa, de aşĭ vedé fiiulŭ. Cererea-i se împlini, apoi urmă tăcutŭ pe membri comisiei.

In 17 Ianuarie 1793 Ludovicŭ înţelese dela apěrătorulŭ sěu, Malesherbes, că Conventulŭ l'a judecatŭ la mórte. Sentinţa acésta nu l'a surprins de loc pe Ludovicŭ XVI. In prinsóre cetia istoria regelui Angliei Carol I, şi în decursulŭ lecturei s'a împrietinitŭ cu gândulŭ, că şi elŭ va ajunge sórtea lui Carol I.

In 20 Ianuarie, la 2 óre d. a. intrà în odaia regelui generalulŭ Santerre, care-i raportà, că numai decâtŭ sosesce preşedintele comitetului esecutivŭ. Ludovicŭ se sculà şi întinse generalului o scrisóre ḑicêndu-i: „Domnule generalŭ, cerŭ amânare!“ Santerre luà scrisórea. In momentulŭ acesta intrà preşedintele comitetului esecutivŭ, ministrulŭ de justiţiă Garat. Cu elŭ împreună erau ministrulŭ de interne Lebrun, secretarulŭ consiliului de statŭ Grouvelle şi preşedintele consiliului municipalŭ. Preşedintele, cu óre care stimă ḑise regelui: „Ludovicŭ Capet, comitetulŭ esecutivŭ este însărcinatŭ sě-ţĭ aducă la cunoscinţă protocolulŭ adunărei naţionale din 15, 17, 19 şi 20 Ianuarie“. După aceste cuvinte secretarulŭ Grouvelle cetì documentulŭ adusŭ cu elŭ, de cuprinsulŭ următorŭ:

„Adunarea naţională declară, că Ludovicŭ Capet, ultimulŭ rege alŭ Francesilorŭ, este vinovatŭ de conjuraţiunea îndreptată contra libertăţii naţiunei şi de atentatulŭ contra siguranţei publice. — Adunarea naţională a hotărîtŭ, ca Ludovicŭ Capet sě-şĭ ia osênda prin mórte. — Adunarea naţională declară de nulă apelaţiunea lui Ludovic Capet la judecata poporului şi enunţă mórte asupra aceluia, care primesce acéstă apelaţiune. — Comitetulŭ esecutivŭ va ceti în ḑiua de aḑĭ acestŭ documentŭ înaintea lui Ludovicŭ Capet şi va lua dispoziţiunile necesare, ca sentinţa sě se esecute în decursŭ de 24 óre.“

După ce secretarulŭ sfîrşi cetirea, puse documentele înaintea regelui. Ludovicŭ XVI îlŭ subscrise fără a ḑice o vorbă, apoi întorcêndu-se cătră Garat: „D-le preşedinte, cerŭ trei ḑile de amânare, apoi permisiunea de a mi se primi unŭ preotŭ designatŭ de mine“. Regele concipià o rugare şi o înmânà lui Garat, care primindu-o îi promise, că numai decâtŭ se va consulta cu comitetulŭ esecutivŭ. Pe dosulŭ rugărei regele însemnà şi numele preotului Mr. Edgeworth du Fermon, 483, rue du Baqu. Comitetulŭ esecutivŭ nu primi însě, decâtŭ cererea din urmă a osênditului rege.

Până la 8 óre séra Ludovicŭ petrecù în societatea preotului Edgeworth, apoi merse la familia sa, ca sě-şĭ ia rěmasŭ bunŭ. Tristulŭ adio ţinù timpŭ de 3 óre. Nefericita regină Maria Antoinetta rugà pe Ludovicŭ, ca în ḑorĭ de ḑi s'o cerceteze érăşĭ. Regele i-a promisŭ, dér nu şi-a împlinitŭ promisiunea.

In 21 Ianuarie, la 7 óre diminéţa, stradele, carĭ conducŭ dela Temple la Place de la Concorde erau ocupate de miliţiă. Regele se sculà deja la 5 óre şi se îmbrăcà. Luà unŭ fracŭ negru, o vestă albă, pantalonĭ surĭ şi ciorapĭ de mătase surĭ. La $6^1/_2$ treḑi pe preotulŭ Edgeworth, care petracŭ nóptea în Temple. Clery puse o pânzătură pe-o canapea şi formà unŭ micŭ altarŭ. Când intrà Edgeworth, păḑitorii părăsiră odaia regelui. La $8^1/_2$ érăşĭ se presentà comitetulŭ esecutivŭ. Santerre a provocatŭ pe regele sě-lŭ urmeze. Osênditulŭ se supuse, dér cerù permisiune, sě-lŭ lase a intra pe timpŭ de treĭ minute în odaia de durmitŭ. După ce eşi Ludovicŭ, ḑise cătră Santerre: „Plecămŭ!“ Scoborîră trepţile, traversară curtea şi eşiră la stradă. Inaintea porţii aştepta o birjă co-

Cei ce vréŭ sĕ-şi apere drepturile, suntŭ timbraţĭ de agitatorĭ, pe când Kossuth şi Batthány, carĭ încă au prinsŭ arma pentru a'şĭ apĕra drepturile, nu suntŭ numiţĭ agitatorĭ.

Responsabilitatea pentru articululŭ a luat'o ingineriulŭ din Neoplanta, Stefanŭ *Jovicĭ*, fostulŭ redactorŭ alŭ „Zastavei“. Acusatorŭ a fostŭ sub-procurorulŭ Gustav Geguss; apĕrătorŭ nu şi-a luatŭ acusatulŭ.

La provocarea preşedintelui, acusatulŭ a rĕspunsŭ, că se va apĕra *'n limba germanŭ*. Juraţii au declaratŭ cu toţii, că sciu limba germană, afară de unulŭ. Se ceti apoi acusa compusă de procurorulŭ supremŭ Kozma S. şi articululŭ incriminatŭ, care a apărutŭ în numĕrulŭ dela 22 Iulie 1892 alŭ „Zastavei“.

In vorbirea de acusare, subprocurorulŭ Geguss învinui pe acusatŭ cu delictulŭ de aţiţare şi agitare contra statului şi a naţiunei maghiare şi se încercă sĕ demustre, că totŭ ce se cuprinde în articululŭ incriminatŭ este o calumnia. Cere pedepsirea acusatului.

Acusatulŭ Stefanŭ *Jovicĭ* s'a apĕratŭ cu multă vervă şi pathos. Elŭ a accentuatŭ, că este cetăţénŭ ungarŭ şi nu a pĕcătuitŭ contra ideii de statŭ. Sêrbii se luptă pentru drepturile lorŭ şi nicĭ elŭ n'a făcutŭ alta, decâtŭ s'a luptatŭ pentru aceste drepturĭ. In fine apeléză la sentimentulŭ de umanitate al juraţilorŭ şi cere achitarea.

Apĕrarea lui Jovicĭ a mişcatŭ inimile juraţilorŭ şi a făcutŭ o fórte bună impresiă asupra lorŭ. Juraţii şĭ-au datŭ *verdictu de achitare*. Procuratura a fostŭ pedepsită cu purtarea speselorŭ procesuale.

La procesulŭ Panama.

O telegramă din Parisŭ anunţă, că Corneliu Herz, atâtŭ de multŭ amintitŭ, a fostŭ arestatŭ la Londra în urma cererei guvernului francesŭ. Dânsulŭ mai înainte a avutŭ o întrevedere cu unulŭ dintre redactorii diarului „Figaro“.

Herz 'şĭ istorisi biografia sa. Apoi arăta mai multe epistole, ce le-a primitŭ în anulŭ 1882 dela deputatulŭ Sadi Carnot şi generalŭ Boulanger. Carnot în acea epistolă îi mulţămesce lui Herz pentru unŭ opŭ, ce i l'a trimisŭ dânsulŭ. Boulanger gratuléză lui Herz, din incidentul numirei acestuia de cavalerŭ alŭ legiunei de onóre. Herz dice, că a lucratŭ şi pe cale diplomatică în interesulŭ Franciei, cercândŭ a deslipi pe Italia de tripla alianţă. Dânsulŭ protestéză a fi fostŭ unŭ agentŭ alŭ Angliei seu alŭ triplei alianţe, totŭ asemenea respinge acusaţiunea, că ar fi comisŭ unŭ actŭ de mituire.

Se confirmă scirea, că cercetarea în afacerea Panama se va mai continua. Baïhau cere a fi adusŭ înaintea curţii de casaţiă. *Deroulède* cere, ca *Clemenceau* şi *Rouvier* sĕ fiă aduşĭ înaintea curţii cu juraţĭ. Andrieux anunţă, că va publica documente cu deosebire compromiţĕtóre pentru boulangiştĭ. „Eclair“ anunţă, că profesorulŭ Brouardel a publicatŭ unŭ raportŭ asupra autopsiei lui Reinach, din care reiese, că atâtŭ espertisa, câtŭ şi contra-espertisa au adusŭ unŭ resultatŭ negativŭ.

Senatorulŭ Demole propune la proiectulŭ de lege privitorŭ la vătĕmarea suveranilorŭ streinĭ unŭ amendamentŭ în urma căruia delictele de pressă sĕvêrşite prin insulte la adresa preşedintelui republicei sĕ fiă tractate înaintea poliţiei criminale. Ribot declară, că nu e de lipsă o lege specială pentru a judeca atacurile necalificabile în contra lui Carnot. Demole în urma acésta 'şĭ retrage amendamentulŭ. Legea a fostŭ primită. Senatulŭ începŭ apoi desbaterea proiectului de lege asupra delictelorŭ de pressă, sĕvêrşite prin vătĕmarea suveranilorŭ streinĭ.

Antisemitismulŭ în Statele Unite.

După Francia şi Germania, unde scandalurile „*Panama*“ şi „*Lowe*“ au dovedită încă-odată, în modulŭ celŭ mai seriosŭ, nefasta şi stricăciósa influenţă jidovéscă în afacerile naţionale, étă că şi libera Americă, unde până acum nu se ivise nicĭ unŭ felŭ de lupte de rassă, începe sĕ simtă jugulŭ semitismului.

Se semnaléză în adevĕrŭ, cu data de 12 l. c., că în sudulŭ provinciei *Mississipi*, s'au ivitŭ câteva tentative fórte grave contra Jidovilorŭ. Ast-felŭ în districtulŭ *Pike s'au arsŭ douĕ-decĭ şi şépte de case*, date cu chirie de către unŭ proprietarŭ jidovŭ şi în acelaşĭ timpŭ li-s'a impusŭ servitorilorŭ negri ai Jidanului obligaţiunea, sub pedépsă de mórte, de a părăsi serviciulŭ.

De asemenea cetăţenii, carĭ au datŭ acestŭ avertismentŭ Jidovilorŭ din provincia *Mississipi*, au espulsatŭ, cu aceeaşĭ ameninţare, pe lucrătorii negri aflătorĭ în serviciulŭ Jidanilorŭ din alte ţinuturĭ.

Vedemŭ aşa-dérĕ, că nu mai este ţéră — în nicĭ unŭ continentŭ, sub nicĭ o latitudine, — unde sĕ nu se fi începutŭ lupta în contra semiţilorŭ. Şi acestŭ antagonismŭ este fatalŭ — istoria lumei o dovedesce continuu — şi elŭ devine din di în di totŭ mai puternicŭ, aşa că n'ar fi cu neputinţă sĕ se realiseze odată prevederile pesimiste ale marilorŭ antisemiţĭ: Drumont, Stoekeu, Buchner, Lichtenstein etc., carĭ anunţau, „că secolulŭ alŭ XX lea va vedé isbucnirea unui crâncenŭ resbelŭ de rassă, care va fi mormêntulŭ veninósei burvene semitice“.

Viriliştii români din comitate.

In *comitatulŭ Albei inferióre* se află în totalŭ 193 de viriliştĭ, între carĭ locului primŭ ilŭ ocupă episcopulŭ rom.-cat. din Alba-Iulia, cu 8151 fl. 58 cr. dare. Suma minimă de dare 133 fl. 65 cr.

Dintre Românĭ, celŭ dintâiu e d-lŭ Nicolae *Barbu*, advocatŭ în Alba Iulia, cu 878 fl. 48 cr. dare; apoi urméză succesivŭ d-nii: Ioanŭ *Cîrlea*, măcelarŭ în Alba Iulia; Dr. Augustinŭ *Dumitreanu*, medicŭ în Budapesta; Georgiu *Totoianu*, preotŭ gr. cat. în Chişfalĕu; Nicolau *Lobonţŭ*, proprietarŭ în Abrudŭ; Petru *Paulŭ*, proprietarŭ în Zlatna; Artimonŭ *Blăşianu*, preotŭ gr.-cat. în Obreja; Iónŭ M. *Moldovanu*, canonicŭ în Blaşiu; Alesandru *Filipŭ*, advocatŭ în Abrudŭ; Iosifŭ *Crişianŭ*, advocatŭ în Abrudŭ; Aronŭ *Balintŭ*, proprietarŭ în Roşia mont.; Iónŭ *Coşieriu*, advocatŭ în Alba Iulia; Georgiu *Ivaşcu*, comerciantŭ în Abrudŭ; Lazarŭ *Vladŭ*, comerciantŭ în Teiuşŭ; George *Vişia*, privatierŭ în Zlatna; Ionŭ *Iancu*, preotŭ gr. or. în Buciumŭ; Franciscŭ *Botianŭ*, preotŭ gr. cat. în Bărăbanţŭ; Severŭ *Axente* proprietarŭ în Cricĕu; Simionŭ *Hentzelŭ*, proprietarŭ în Abrudŭ; Rubinŭ *Patiţa*, advocatŭ în Alba Iulia; Ladislau *Orosanŭ*, preotŭ în M.-St.-Iacobŭ; Ludovicŭ *Ciato*, advocatŭ în Blaşiu; Demetriu *Turcu* jun., proprietarŭ în Blaşiu. — Totalŭ *23 de viriliştĭ români*.

Cu durere trebue sĕ Vĕ împărtăşescŭ, — dice corĕspondentulŭ nostru, — că Românii din părţile acestea nu se interesézĕ, că óre puşĭ suntŭ între viriliştĭ séu nu, şi décă da, suntŭ ei óre puşĭ la loculŭ, ce li se cuvine? Astfelŭ, din lista presentă, lipsescŭ, pre carĭ îi sciu siguri, că ar trebui sĕ fiă induşĭ. Ioachim *Fulea* adv. în Alba-Iulia cu 245 fl. 24 cr. dare; vĕd. Nicolau *Şandorŭ* din Alba-Iulia cu 243 fl. 2 cr.; vĕd. Ioanŭ *Cîrlea* cu 213 fl. 22 cr., ér Ionŭ *Cîrlea* între viriliştii din Alba-Iulia e pusŭ cu 785 fl. or. dare, ér în comitatŭ cu 517 fl. 22 cr.

Tristŭ destulŭ, că Românii nu se interesézĕ de dreptulŭ lorŭ.

Dare de sémă şi mulţămită publică.

Braşovŭ, 10 (22 Ian. 1893.

Comitetulŭ Reuniunei femeilorŭ române din Braşovŭ a hotărîtŭ, ca sĕ se colecteze şi în érna acésta banĭ pentru procurarea de vestminte pentru fetiţele lipsite dela şcólele nóstre. Acéstă colectă s'a făcutŭ de către Dómnele: *Agnes Duşoiu, Elena Săbădeanu, Luisa Popescu, Elena Voina şi Reveica Chichiombanŭ*. S'au colectatŭ 271 fl. 80 cr., din carĭ s'au cumpĕratŭ stofe şi încălţăminte. S'a întocmitŭ în şcólele de fete unŭ atelierŭ provisoriu, unde dómnele şi domnişórele nóstre au confecţionatŭ hainele. In ajunulŭ Crăciunului s'au distribuitŭ aceste vestminte în modŭ festivŭ în sala cea mare din edificiulŭ şcólelorŭ nóstre şi s'au împărţitŭ la 49 de fetiţe îmbrăcăminte şi la 5 familii sărace câte 5 florinĭ.

Subscrisulŭ birou, aduce, în numele Comitetului, mulţămită publică tuturorŭ acelorŭ dómne şi domnĭ, carĭ pĕtrunşĭ de simţulŭ de umanitate au contribuitŭ la alinarea suferinţelorŭ celorŭ lipsiţĭ. Asemenea li se aduce mulţămită şi dómnelorŭ şi domnişórelorŭ, carĭ au contribuitŭ cu mâna lorŭ la confecţionarea haineloru.

Pentru scopulŭ acesta au contribuitŭ: D-lŭ Zeno de Mocsonyi 20 fl.; D-na Eugenia Metaxa 5 fl.; Filiala „Albinei“ din locŭ 10 fl.; D-nii E. Pontbriant Bucurescĭ, 10 fl.; Tache Stănescu 5 fl.; M. G. Stănescu 5 fl.; D-nele Elena Mocanu 40 colacĭ şi 6 fl.; Balaşa Blebea 5 fl.; Maria Diamandi Manole 5 fl.; Vilma G. B. Popŭ 5 fl.; Maria C. Sterin 5 fl.; Elena Săbădeanu 5 fl.; Agnes Duşoiu 5 fl.; Sultana V. Bidu 6 fl.; Eugenia Arionŭ 4 fl.; Dr. Eugeniu Meţianu 4 fl.; Elena A. Popovicĭ 4 fl.

Apoi: Grigorie Birea, Eugenia Zănescu, Zoe Damianŭ, Sofia T. Spuderca, Elena Blebea, Hareti Nemeşŭ, Niculae Şuştai, Luisa Popescu, Maria I. Munteanu, Petru Popŭ, jude, George Chelariu, Maria Burduloiu şi N. Vaşady câte 3 florinĭ.

Elena Baiulescu, N. N., Maria Dr. Baiulescu, Ana P. Petrescu, Eugenia Stefanovicĭ, Elena Sotirŭ, Maria Ungurŭ, Nicolae Grădinarŭ, Otilia Bidu, Maria Lemeni, Elena Mureşianu, Maria Maximilianŭ, Basiliu Popa, căpitanŭ, Maria Duşoiu, N. N., Hareti Popŭ, Petru Ionaşiu, Iónŭ N. Bidu, d-na Conţescu, Baronésa Caracsi, Nicolae Pilţia, Dr. D. Popŭ, Viola Goldişŭ, Maria N. Popoviciu, Virginia Vlaicu, Sofia Engiurliu, Polixena Ilasievicìu şi Sofia Săniuţă câte 2 florinĭ.

(Va urma.)

Scirĭ telegrafice.

Berlinŭ, 22 Ianuarie. Foile de aicĭ declară, că coniecturile, ce s'au făcutŭ în urma presenţei ministrului românŭ Lahovary, că România vrea sĕ intre în tripla alianţă, nu au nicĭ unŭ temeiu. Ministrulŭ Lahovary s'a ocupatŭ în totŭ timpulŭ numai cu negocierile în privinţa tractatului comercialŭ.

DIVERSE.

Rasă nouă de şérpe. Doctorulŭ Gardner, care călĕtoresce pentru studiile sale sciinţifice în Mexic istorisesce, că a găsitŭ atêrnatŭ de unŭ arborŭ unŭ şérpe lungŭ de 37 picióre, adecă 11 metri şi 27 centimetri şi că ar trebui doi puternicĭ caĭ spre a târî afară din lo ulŭ unde ste ace tŭ şérpe. — Circonferenţa acestei gigantice reptile era aşa de mare că în intestinele sale se găsiră ósele şi carnea unui calŭ într'o stare de înaintată digestiune. Doctorulŭ Gardner este de părere că acestŭ patrupedŭ a fostŭ înghiţitŭ întreg de reptilă. Elŭ zice că de când este în Mexic şi face cercetărĭ sciinţifice a vĕdutŭ şerpĭ, boa, pitonĭ etc. de o lungime de 14 şi 20 de picióre, dér că nicĭodată nu s'a găsitŭ în faţa unui asemenea monstru. Gardner crede că şérpele acésta gigantŭ a muritŭ din causă că se îndopase prea multŭ cu calulŭ ce înghiţise.

Proprietarŭ **Dr. Aurel Mureşianu.**

Redactorŭ responsabilŭ: **Gregoriu Maiorŭ.**

---

loratŭ verde. „Asta nu e căruţa gâdelui“, dise Ludovicŭ către Edgeworth, când urcă trăsura.

Era o diminéţă rece şi negurósă. Pe strade furnica poporulŭ. Ferestrele caselorŭ de pe stradele pe unde avea sĕ trécă trăsura regelui, erau închise din ordinulŭ poliţiei, asemenea şi prăvăliile şi localurile publice. Lângă Ludovic şedea preotulŭ Edgeworth. Când regele se scoborî din trăsură, numai decâtŭ săriră asupra lui călĕii, carĭ ţineau funii în mână.

— „Ce vreţi?“ întrebă nenorocitulŭ rege.

— „Vremŭ sĕ-ţĭ legămŭ mânile“.

Ludovicŭ protestă contra acestei procederĭ. Fratele mai micŭ alu călĕului Samson, compătimi pe Ludovicŭ şi dise:

— „Majestate, sĕ te legămŭ dérĕ cu batista acésta. Nu te voiu strînge“.

I s'au legatŭ mânile, apoi rĕzimându-se de preotŭ urcă treptele netede şi înalte ale eşafodului. Când ajunse deasupra, voi sĕ vorbéscă, dér sunetulŭ de dobe îi înecă glasulŭ. — „Morŭ nevinovatŭ, dér iertŭ pricinuitorilorŭ morţii mele şi mĕ rogŭ lui Dumnedeu, ca sângele meu sĕ nu recadă asupra Franciei“ esclamă Ludovicŭ.

Călĕii ilŭ însgârdară. Când ilŭ puseră pe scândură, mai strigă odată, dér strigătulŭ lui fu întreruptŭ de securea guillotinei. Călĕulŭ prindêndu-lŭ de pĕrŭ, scóse capulŭ din coşŭ şi-lŭ arĕtă poporului, care isbucni în strigătulŭ: „*Trăéscă Republica*“ Călĕii adunară apoi sângele închegatŭ din coşŭ şi-lŭ împărţiră celorŭ din giurŭ. Cei ce căpĕtară câte-o bucăţică îşĭ ungeau cu elŭ batista, orĭ vesmentulŭ. Haina regelui fu sfirticată în bucăţĭ şi se împărţi spre aducere aminte.

Astfelŭ se sfîrşi domnia lui Ludovicŭ alŭ XVI. Prin tragica lui mórte se încheiă unulŭ dintre actele grósnice ale revoluţiei francese. Curiosŭ este, că dintre aceea, carĭ au votatŭ pentru esecutarea lui Ludovicŭ, nicĭ unulŭ n'a muritŭ cu mórte naturală. Pe toţi i-a pustiitŭ guillotina.

„SOMEŞANA“

institutŭ de creditŭ si economiĭ.

ACTIVE. **CONTULU pe anulŭ de gestiune 1893 BILANŢŬ.** **PASSIVE.**

Cassa în numĕrarŭ			8655	83	Capitalŭ socialŭ	50000	—
Cambii de bancă.			345823	70	Depunerĭ spre fructificare.	144903	73
Imprumuturĭ hipotecare			45705	—	Cambii reescomptate	196586	52
Imprumuturĭ pe oblig.			16223	—	Depositŭ.	5080	64
Mobiliarŭ.	360	—			Fondŭ de reservă	2198	36
după amortisare.	70	—	290	—	Fondŭ de pensiune	373	08
Spese de fondare restŭ.			525	80	Dividendă neridicată	294	—
„ restituibile.			77	05	Diverse conturĭ creditóre.	174	87
Bon de giro conto			2186	21	Interese anticipate pro 1893.	7009	11
					Profitŭ curatŭ.	12866	28
			419486	59		419486	59

EŞIRĬ. **Contulŭ Profitŭ şi Perdere.** **INTRATE.**

Interese: pentru depunerĭ spre fructificare	6048	35			*Interese:* dela cambii de bancă.	20294	71		
„ „ cambii reescomptate. . .	8353	85			„ „ împrumute hipotecare . - .	5346	24		
„ „ fondulŭ de reservă . . .	84	52			„ „ împrumute pe oblig. . . .	1266	81		
„ „ fondulŭ de pensiune. . .	21	12	14507	84	„ de întârziare şi restante etc. . .	667	49	25575	25
Spese: Salare şi marce de presenţă . . .			2316	96	*Competinţă:*			5882	65
„ de birou porto etc.			592	47	Provisiunĭ şi sprese de fondŭ			228	95
„ Chiriă, încălḑitŭ luminatŭ			300	—	Taxe de transcrierĭ			55	20
Dare.			1028	50					
Amortisare			130	—					
Profitŭ curatŭ			12866	28					
			31742	05				31742	05

Deşiŭ, la 31 Decemvre 1892.

Florianŭ Hatosŭ m. p.
cassarŭ

Dr. Teodorŭ Mihaii m. p.
directorŭ esecutivŭ

Simeonŭ Rusŭ m. p.
secretar-comtabilŭ.

Vasilie Popŭ m. p.
preşedintele direcţiunei.

Gabrielŭ Manŭ m. p.
membru în direcţiune.

Dr. Teodorŭ Mihali m. p.
membru în direcţiune

Ioanŭ Velle m. p.
membru în direcţiune.

Teodorŭ Hermanŭ m. p.,
membru în direcţiune.

Georg. Gradoviciu m. p.
membru în direcţiune.

Acestŭ bilanţŭ esaminându-se şi confrontându-se cu cărţile principale şi auxiliare de comptabilitate s'a găsitŭ conformŭ şi esactŭ întru tóte.

Augustinŭ Munteanu m. p.,
preşedintele comitetului de revisiune.

Stefanŭ Galea m. p.,
membru în comitetulŭ de revisiune.

Gregoriu Şteţiu m. p.,
membru în comitetul de revisiune.

Tipografia A. MUREŞIANU.